

FOCH-Y-FUM

SETMANARI BILINGÜE, INIMÍCH DE SES PENES Y AMÍCH D'ES BON HUMÓ

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Provincies un mes	0'25 Ptas.
Estranjé un any	6'00
Número corrent	5 cénts.
No retornám ets originals.	

Directó y Administradó
ES MASCLE RÓS

Redacció: San Pedro Nolasco, 7.
Direcció: Arabí, 6—Praí.
Buzón: Kiosco de G. Lirola—Borne.
Ses suscripcions se paguen per adelantat.

Humareda

Estamos á la temperatura del frito. El tiempo nos tiene asados y pringados.

Hubo fiesta en Barcelona y nos quedamos de verano.

La gente se fué para volver ó no volver según los acontecimientos. No hay sinó pasar la vista por «La Almudaina» para enterarse de la importancia que ha tenido este año esto de marcharse al Terreno, á la Vileta ó al Molinar de Levante.

Nosotros también queremos hinchar el perro veraniego y proclamar á voz en grito que cada mañana sale el Sr. Morro, empleado del municipio, para Porto Pi, el Sr. Rover para el Terreno, el Sr. Riutort para su finca de Son Alegre, el Sr. Alorda para la Culassa, el Sr. Bibiloni para Son Pons, el Sr. Mas y el Sr. Planas para el Molinar, el Sr. Barrera para Son Forteza, el Sr. Castell para el Ensanche, el Sr. Solá para el Arrabal, y el señor Bestard para Son Vida. El Barón de Pinopar ni sale ni entra.

A esta hora no sabemos aún por donde saldrá el Sr. Martí pero, como le paguen el pico del agua, puede salir hasta por peteneras que es por donde debe salir el Gobierno á la Islaña que pide rescindir su contrato porque pierde dinero encima.

A ver si cada uno de los mallorquines echa una perra chica para ayuda de esta pobre Compañía Naviera que no se lo puede ganar y nos va á dejar sin comunicaciones.

Nosotros lo que la echaríamos sería un perro y gordo.

Tremponade de festes

A s' Arraval

Disapte passat d'anit, revetla ben animada amb un ball de *camellada* p'és «Morenet» dirijit y antes de que estés finit arromangantsé una cama

en «Finet» patró de fama ballá jotes y bolero y un coro catalinero que hem balli un altre recláma. L'hondemá, dos cadafals y una hermosa jardinera tocant pessés de primera en *Simonet* y en *Canals* y en *Murtó per fé cabals* de's *puntillos* y *cosetes* va fer fé unes *teresetes* que entretengueren sa jent y sabatés van duguent gayato y esperdeñetes.

A Son Españolet

Disapte á vespre un ballet de *sala* ó be d'afarrat que era de lo mes finet y á n'és compás d'és valset ses *sonespañoletes* de cametes falagueres tant ma feren revoltá que maretjat vatj quedá penjat á unes trobigueres. L'hondemá festa á volé, menjá blanch que n'hi havia hen va menjá qui en tenia jo no, perque estave plé y procurá llhirsé amb sa seua banda en *Serra*, altres que á *serra mamerra* jugan per dine sa foscó y un *fox trot* criticadó ballá un *joven* dins sa terra.

A Sa Vileta

Es clavari és es Rectó, mascles es sobreposats y un ball d'és mes animats que amb llum li dona claró, fa apareixa un balladó que encare que dóbbés duga amb so ballá es un llamuga según es *Serral* sol dí. Merexia tirarli... una *granada* faixuga. En *Juan de sa Sociedad*

recreava es parroquiáns que emb so bon gust no son vans amb un *duetto* acertat, mes amunt, flamench armat, mes avall, cintes corrien y p'és mitj s'entretenien á mirá es *pantorrilleros* mentres ballaven boleros ses que ballera tenien.

ES MASCLE ROS.

La nostra terra aimada

Ja comensám á sentí oló de «Fires y Festes», per lo que a n'és cuadro al *pastel* (que es un *rollet*) que mos presenten, hey figuren, *Regates*, (amb tant de regá y es metros de pols que trepitjám; n'hi haurá de fanch!, *tiro al blanco*, (¡Valenta emblenquinada!) *Jochs Florals*, (aquest pich si no mos esfloren s'asiento mos podrém da per satisfets, (*Fochs Artificials*, (avuy sa jent está per s'*artificialisma* ¿y no es milló es *foch* natural d'és nostro setmanari?) *Cine al aire libre*, (hasta s'aire sa ven per lliures. ¡Lo que es s'acapariació!) *Música de buf*, (que bufin, pues d'ensá que retjeix en *Suau*, suám com una gerra nova, y suarém mentres en *Suau* governi, vuy dí, mentres s'estiu no mos frigi.) *Vallanes torrades*, (a n'és sol y sensa bassó) y entre y entre cualca *Te-Deum* a la *Seu*, y cualca excursió a ses históricas y mudes rocas d'és Moll.

Segóns «La Almudaina» de diumenge, «La Nostra Parla» (conste que noltros no parlam axí,) ha aplatat es *Jochs Florals* per asuntos d'en *Santos Oliver*, però com que noltros no creim amb *santos ni dioses*, si mos enganen es *parladós mallorquins*, Foch y FUM organisarà un *Jochs Florals*, ahont podrán celebrarhi desde sa mes floreta *poetisa* a n'és poeta mes aubercóch, encare que dugui *melena*, (*poyera*) y es morro li penji de tant de fumá amb pipa.

BUPESTRIS Y KOCINELLIS.

¡Oh s'electricidad!

—Vulgas no vulgas Maria axó ja no es natural perque amb forma colosal engreixes de cada dia.

—Axó es de s'aigo que bec.

—M'has de di sa veritat sense amollá un desbarat.

—Jo la vos dich.

—¡No ta crech!

—¿Y ara vos creureu, mumare, que si hey hagués *novedad* no vos hauria explicat...?

—Fieta meua... hey vetj *tara*.

—Idó anau equivocada.

—¡Neguéu y ta trauré es fetja! Ale aném a veure es metje que opina de s'engreixada.

—No hey vench mumare... es ben vé... he sobrat...

—¡Valenta bruixa!

—Y amb memoria som tan fluixa que no sé qui puga essé.

—¡Que vol dí!

—S'electricista que aquell fil vengué á tayá, tench recort que va posá un *enchufe*...

—¡Ah trampista!

—El posá a n'es según pis...

—¿Vol dí va essé aquell *Frascuolo*?

—Llevó vengué á s'entresuelo sense demaná permís.

Y are qu' es temps m'ha arribat, cansada de vensa obstacles, queda aquí tot explicat de que s'electricidad vuy en dia fa miracles.

Cap Verjo

Fogatera de Artá

Hogarons de closques d'ou

Hem rebuda sa visita de dues persones d'aquest poble las quals se queixen de que á certs colaboradors no pareix sinó qu'es caiques los hajen promés aixó ó alló ó que los hajen tencat es grifó respiratori y avuy fan es mussol. Hasta saben ben cert qu'es corresponsal te escrits y no los ha enviats sense doná satisfacció cumplida de sa seua manera d'obrá y per aixó han venguts personalment á informarsé de si, sense passá per mans intermediaris que, á lo milló, pertanyen á individus que tenen sa llengo llarga per reletá es fet antes d'hora y manifestá es nom de s'autó de s'escrit. Mos entregaren, previa contestació afirmativa, distintes cuartilles asegurantmós que alló no eren mes qu'ets entremeses y que seguirien notes molt mes millós que ses que avuy prodiguen ets adictes á n'en Dato.

Una vegada despedits fuyetjarem ses cuartilles y mos toparem en s'ensolta sigüent:

—¡Oh Guiem, cara de sol, com es qui ma serveix tots es vespres per atendra á ses meues necesidats; estufat sense carn de bou ni euveya de dos reals es kilo, perfeccionat en sa poquevergoña, y tret d'ets Establiments Debray perque hagueses acabat per fe fe uy á la casa! ¡Oh pinxo d'aquells que cobren per... *secula seculorum*, colaboradó d'Es Xerrims en tota sa desvergoña del mon tot per ridiculís una casa determinada quant mes te convendría miris es redol de cateua y

ocuparté de ses teues germanes que si no tenen sa cara de pa quant menos la tenen de ratjada frita y aixi mateix sabien jugá amb aquell señoret des lentes per veura qui tenia mes forsa!

Tenim per un no res á tu y á nes compañero que passá á Artá per prende conta d'aquesta comedi y fe suscriptós a granel. *Dios los cria y ellos se juntan*.

Massa coneixém es teus antecedents de Manacó y si sa teua comedi ha de durá set ó vuit setmanes sa nostra no tendrá fi. Mirarém sa teua barra fins ahont arriba y per vies nostres sabrá Mallorca entera que no coneixes s'urbanidat ni pes forro y que t'ompare no te sabé doná educació suficient per essé digna d'habitá entre gent honrada.

Calihquets d'Araró

—¿Y que hem dius de s'asunto porqueríl?

—D. *Jaume Homar* amb sa conducta que ha demostrada fent retirá es porchs de documentació ilegal, mereix un aplaus general.

—General no homo. Que l'hey doném noltros alaronés que no *porquetjam*, es justicia, pero, ¿goses massions que ni s'Alcaide ni es menescal de Lloseta no s'infiarán ses mans aplaudint?

—*Endevinati*. Beu cualca cosa.

—¡*Salero!* Duismé una llimonada desinfectant.

—Peró d'amagat, s'han venuts es porchs.

—Y si are se morien aquets animals ahont anirien á reclamá es dueños?

—Los entregarien en mans d'una empresa *xarrimosa*, que de cualsevol cosa fa sabó.

—Tu pegas a ferí Colau.

—Es día que venguen p'es poble, hey haurá calderada plena.

—¿Y d'es joch que m'en dius?

—S'Alcalde juga y está ocupat.

—Será per aixó que no visita sa cap-amunta de «*Son Bieló*» que entre s'oló de boc y estable, qui hen passa es torna formatge.

—Si no hey vá á les bones, l'hey durém per una creya.

Es Ponterró amb quiebra D. Pep ja pot voltá.

Senre de Lluchmajó

Si no parlám clá, no mos entenen, si hey parlám mos fan es sort, amb tal cas, ¿perqué no n'hem de fé d'es Foc y Fum un trepant que desembossi ses oreyes á n'ets *aprovechados*?

Primera trepanada

Es disapte de Sant Jaume com acostúm, Lluchmajó *viviente* volgué trasladarsé á S'Arrenal, per lo que anaren á treure es billet á sa taquilla de s'estasió y es *Jefe*, (que segurament figurava averlés amb arengades), va despatxá es billets fins que n'hi demanaren, y sense preocuparsé de si es tren duria asiento ó no per tots.

Arriba es tren y tament un aixám de beyes es pasatjés en sobrat motiu cercaven asiento, ¿asiento? ¡Ni hasta drets hey cabien! Protestes d'uns, crits d'ets altres, *evaporació*

Jefetal, tretse ó catorse mortals dins cada cotxo y encare s'hen quedaren devés coranta fent *corantena* per falta de puesto.

¿Y ses terceres noves que mos havien de posá quant s'inauguraria tota sa línea, que encare han de sembrá s'abre per elaborá sa madera? Disapte fou s'inauguració y encara segueixen funcionant ses terceres més brutes que un *traserero* ¿y fins quant durará aixó? Fins que es lluchmajorés enloch de protestá dins es café, indignats y amb rahó sobrada privarán es pas per dins caseua, a n'aquestes carreretes de traginá porchs á n'es Matadero.

JULIO VERDADES

REMEMBER

Al comprender de este mundo los infames sinsabores, los malhadados rigores nacidos de un plan inmundo, al meditar iracundo la maldad de esos mortales, sus instintos criminales, su salvaje felonía, siento dentro el alma mía sentimientos infernales. Al vislumbrar con viveza la ponzoña é iniquidad, de la mujer la maldad y del hombre la vileza toda mi razón tropieza y mi ilusión despedazo y á la perfidia rechazo que, aunque tarde, descubrí y siento hacer presa en mi el inhumano zarpazo. Cuando consigue mi afán el discernir con cordura lo que allá en mi desventura jamás podía soñar, cuando veo reflejar el bochorno y el ultraje de esa humanidad salvaje que no siente caridad anhelo la soledad y me desbordo en coraje. Y es que la sabia razón con su dardo irresistible se yergue fuerte y temible y hiere sin compasión, en mi fundada opinión ningún delito es creer que pueda existir mujer de tal suerte y compostura que en su muy *casta* bravura *enderece* por torcer. (1).

PORTHOS.

Manacor Julio 1917.

(1) El autor queria poner romper, más creyó conveniente á última hora que las roturas constasen en otro sitio.

Cine d'es Moll

Aquest cine val un món y l'heu de tení amb memoria. Ja que are mostra s'istoria d'es **Gran Cristofol Colón**.

ESTELLICONS

Conta un vahinat d'es carré de Lulio.

Vatj senti aquesta veu de: — ¡Miquel! ¡Miquel! ¡Miquelet!

Poch temps después s'obri es balcó y un masele estiúé contesta:

— ¿Que volem?

— Venim á cercá ses guarnicions.

— Esperauvós uu moment.

Es cap d'un instant, una bruyolada d'aigo bañá es carré.

¡Ay Miquel! ¿No et vatj jurá de que á mitja nit vendria y á sa porta et tocaría?

D'en Toni no et pots quixá.

De Santañy devallám á última hora.

Per aná a Santañy, es sa cosa mes sencilla, 2'60 ptas. dues hores y mitje de colcá amb un tren que passa p'es *Coll d'en Rebas-sa, S. Arenal, Lluchmajó, Campos, Baños de Campos, Salines*, y ja hey sou. Es un moment.

Veis allá sa festa armada,
una gran banda tocant
per cert bastant afinada,
en so sol guapa gentada
y un titarero ballant.

Ciclistes que correguent no pensen amb so repós, per desgracia un va caiguent, es premi guaña es valent, s'altre s'umpl de figas flos. Balladores balladós, suant esmitj de sa Plassa, uns fochs d'es mes superiós y cuant sa gentada passa, es titarero hen fer dos. Fresco que es fresch y molt bó per arrebatá es verano y per tocá á n'es piano una nina amb ses mans d'ó,

NOTA Per falta de temps, deixám de publicá s'article titulat: «Malcriadeses de Santañy», que son impresions *Masclerrosseres*. Anirán la setmana qui vé y... afarravós fort que *S'Abauradó* está enfora.

N. Eliseo dedica á la señoreta F. B.

Cuant li vatj declará es meu amor y vosté hem va correspondre, no era cap ridicul es que jo vengués á repicá a la reja y així heu vatj fé. ¿Y sap vosté com ma va rebre?

Murillo 9—Arrabal

«La Arrabalera» fabrica sa seua important lejía que en **Perelló y Compañía** no descansant ni una mica han lograt treurerle rica com may s'havia somiat ni s'havia fabricat una lejía tant pura. «La Arrabalera» assegúra que es reina de netedat.

Plassa de Sant Antoni n.º 8

Pajesos y ciutadans si teniu cap carretó, trebais, sensills ó importants, prest entregauló amb ses mans d'en **Bartomeu Gay—Pintó**.

ADVERTENCIA: Per poré atendra á n'es pedidos que mos fan es suscriptors nous y estant agotat es número 1 de FOCH Y FUM, hem tirat novament es folletí y es que s'apuntin suscriptors, pagant es recibos de Mars, Abril, Maitx, Juñy y Juriol, rebrán tots es números publicats fins avuy.

¡Tota se colecció per CINCH REALS!

¿S'hen recorda? Amb aquella antipática cansó de:

«¡Ay xato meu li deya la Pepeta...!»

¡Va arribá per dedicá cansóns á n'es meu nás! ¡Escarní es meu *ensumado*! ¡No l'hey comport señoreta!

Necesit de vosté, ó una rectificació, ó sis reals per comprá una corda y penjarmé. L'estim, l'ador... me vuy mori.

Un aragonés de Buñola adverteix:

¿Que será que aquestes buñoleñes aprofiten es diumenje per aná dues hores llufny á cercá abono per cuidá es seu jardí?

Axó ja es mes salat que alló de:

«Ses atletes de Buñola

cuant no tenen res que fé

surten esmitj d'es carré... etc' etc.

Les vuy doná un consej perque no xerrin mes d'elles y allá vá.

Jovenetes en torná passá per dins *Sa Comuna*, alerta poreu está que ses xigales que heyá envesteixen á la una y si poren arribá á picarné bé cualcuna, ben prest la veureu inflá que una picada oportuna com es globos fa posá.

De Solle mos canta «Un *cualsevol*.»

P'es Pont d'ets Ases tenim un *Tenorio* molt valent que s'ha mostrat imprudent per xerrá d'ell «En Xerrim» y are vol doná ventim á s' autó y no sap sols qui y un vespre sa va atrevi insultant un jovenet y vent que n'estave net de lo fet s'arrepentí.

Está tan enamorat d'una jove que festetje y á totes hores rondetje per allá es desenfeinat y are está malhumorat perque tothóm xerra d'ell y es demostra es passaréll, mes sanguinari que es *Sata* diguent:—Si hem pos á fé maitx rebrá qualca bargantell.

Canta un *Santamarié*:

A Santa María heyá una hermosa joveneta que sa diu *Catalineta* y molts volen festetja y ella los parla mol clá per dins sa plassa d'es poble que com á persona noble tot heu sol despreciá. Tot, tot menos sa jugueta y ara adios *Catalineta* tant en s'anit com de día ta voldria retratá tant solament per guardá jó sa teua fasmia.

De Solle crítica en Panxa ampla.

Noltros som... noltros.

Molts de dobbés porém tení, però hey ha-gué *polletes sollariques* de ses que anaren á Felanitx, que vengueren carregades de gerres somerals perque allá les venien dues décimes mes barato.

S'altre día encara na ferem una de pitjó.

Armarem una festa solemne, y per predicá el señó Bisbe, prepararem sa trona que res hey faltava.

Peró á última hora mos trobarem qu'el Bisbe no tenia á Solle es vestit de predicá.

¿Que haviem de fé? Ferem junta de notables per veura com l'enviariem á cercá, si amb'automóvil, si en tren, si en carruatje... y trobarem qu'es camí mes llarch era en-viarló á cercá en carruatje.

Y cuant arribá es vestit,

en ses rodes fetes miques,

sollarichs y sollariques

ja dormiem dins es llit.

Fumassa d'Establiments.

Tenim un alcalde d'aquells de *garrovero grosso*.

Cuant acabá es domini de sa vara s'olvidá de fe fé un bando de cortesía y mirau si la coneix que cuant el reelegiren lo primé que va fé, después de besá sa vara, va essé privá es concejals de discuti cap asunto sense que antes li explicasen fil per randa de que anayen á tractá y per quins fins y efectes.

Vol ses sessions á les nou des dematí perqu'es pobres no puguen veura ses anormalitats que diu y fa, però...

No conta qu'es FOCH Y FUM

va molt mes viu que s'Alcalde

y á tots es pobres, de balde,

los entererá, y en llum.

Diu en Maceo, y heu corrobora en Toribio, que á n'en Salvadó, que sa creya *salvat* festetjant una atlot de Son Suñeret, l'han des-pedit *con viento fresco* per maquiavelismes d'un tal Lozano, homo casat però en molta festetjera y en bastante barra.

Añadeixen totdós que aquest Salvadó era tant beneit que sols anava de platonismes y á nes temps que corrém, en certes famelles *ob-tuses* y en certes atletes *agudes*, comvé que hasta ets joves *rectes* posin s'arada á devant es bou.

— UN VIATJE A S. ARGENTINA —

— 96 —

distint d'es día passat.

Ta vests amb una grapada

y á cuberta ja ets parit.

Encara es sol no ha sortit

y es fresca sa matinada.

Sa montaña colosal

de «*La Gran Canaria*» veus

á la dreya y tu ta creus

que será allá es punt final,

peró es barco caminant

fins á mitjan lloch sa baña

passant montaña y montaña

y seguint dret endevant.

Tu per no perdreró tot

es café vas á cercá

sabent que per arribá

encara falta un bon bot.

Es día 8 has passat

y ta trobes á n'es 9

beus café, ó such, ó brou

ja que es bastant batiat.

Ta rentes, sa clenxa et fás

amb una pinta espuntada,

— 95 —

Content com un cá amb un ós

está es qui un bon puesto acérta.

Peró es nigúl va passant,

calma sa calabruixada

y aquella estraña jentada

per amunt s'en va pujant.

Es temps passa y sa corneta

torna tocá per menjá.

Cuant tu el vols aná á cercá

no heyá s'escurada neta.

— ¡Atletes! ¿Y s'escurada?

(Preguntes á ses *faneres*

que p'es trebay eren fieres.)

— Donalí una rebetjada

que noltros amb sa pigota

mos hem quedades tant fluixes,

que mos fan figa ses cuixes.

Axí van parlant. Pren nota.

Jo m'hen vatj á n'es grifó

li pech una netetjada

y duch sa calderonada

de's llegúm per menjarló.

Después que so han acabat,

De S' Hostalet mos conta «En Sensill.»

—¡Hola Artúro! ¡Com que estigues prim!
—Estích loco per sa meua atlota.
—¿L' estimes molt?
—Molt, però moltíssim.
—¿Y ella?
—Demá sa cássa amb un conductó d' es
Tranvies, que te cinquanta dos anys y tretse
pessetes á n' es Monte-Pío.
¡¡Pesterada!!

De Sant Llorens marmulen.

L'amo'n Mateu de S'Aume volia fastetjá
s' amitjera y aquesta li dá carabassa y el des-
preciá per ruch.

L'amo'n Mateu, la volia trajiná dins sa ca-
seta de C'an Pera Matlé y cuant ve que eren
inútils ets esforços, li prengué es ferset y ella
li va di que heu explicaría á sa madona, y el
tirá un tros enfora.

Ala jovent Llorensé
alerta á l'amo'n Mateu.
No envieu ses nines per Deu
totes soles per S'Aumé.

—¡Hola pollo! ¿Tu ja no vius a Son Serra?
—Si, però fastetj a n'es carre de Valero.
—Y com te vá s'enamorament?
—Amb s'atlota no som molt amich, però
amb sa sogra hey tench una amistad asom-
brosa perque li regal ais, aubercochs...
—Si que ets un bon aubercoch.
—¿Que has de fé? Y ara m'hen vaitj á sa
Direcció des Foch y Fum, per ferhi posá un
parey de veinats de s'atlota perque fan ses
coses malament.
—Alerta que es tir no ta'surti per sa cu-
lata.
—¡Ca home!

D'Alaró diuen es «Dos amichs corals.»

—¿Que anares a veure sa Procesó d'el Cor
de Jesús, Jaume?
—Jo sí. ¿Y tu Pep?
—Jo no y que hey havia?
—Las de siempre. Homos vestits de mas-
cle, dones vestides de famella, capellans ne-
gres, monjes idem amb sa cara blanca, esco-
lans amb ruquet, fies de la Puríssima, de
son pare y sa mare, nebots de Sant Jusep y
d'es seus tios y...
—Basta. Com sempre. Los mismos perros
con diferentes collares.

☐ Vist y versificat per «Es Mascle Rós.» ☐

— 94 —

los duch sa carn amb patata
mes fada que una beata
que fa poch ha combregat.
Elles, quatre espipellades
elejint lo milloret
y tu amb patata arreglet
si no ta deixen tayades.
Si hen queda á n'es calderó
m'hen vatj, heu tir á la má
y en terra per escurá
los ho deix fé amb gran rahó.
Es sol ja s'hen vá á Ponent
y es barco dret, dret camina,
de popa á proa s'empina
peró com que es molt valent,
ses ones vá atravessant
y amb que alguna n'hi heyá de grossa
amb sa proa la destrossa
y tranquil segueix avant.
Cansat de corre, de seure
y cuentos sentí contá
es vespre d'el tot sa fá
y li enveles cap á jeure.

De Felanitz escaufen.

¡Mira nines! ¡Tormassots de barba blanca!
Per voltros vá aquesta escaufada.

En lloch d'ana á declará ultimatus á fa-
drinetes neutrals, mes valdria guardasseu
cavostra, á cuyos pañys heyá qui es cuida de
llevarlós es rovey. Enloch de rompre neu-
tralidats ajenas, cuidauvos que no sien viola-
des ses violes d'es vostros garbayóns.

¿Que sa vostra garbayonera ja te sa cabota
dura, ses violes picades y es xucladós pansits?
Mes desgracia te ella, pero teniu en conta
que mentres voltros sou a fora casa, heyá
qui se cuida de fe disapte á n'es vostro pis..

Si no vos esquelivau, hey heurá segona
amonestació, declarant noms y armes.

De Génova diu «Un Comunero.»

El Seño Rectó mos ha presos al uy, y des-
de sa trona mos recomana que no fassén fei-
na es diumenge, que aném á missa y éll...
de sa seua butxaca..., no mos pagaré es
jornal.

¡Seño Rectó! sa cera, s'ha de recuhi cuant
cau, y estám conformes de no fé feina es diu-
menge, tota vegada que es jornal d'es dies
fanés mos basti per cubri ses necesidats.

Sa seua criada, vehim que respecta es diu-
menjes y hasta es dies fanés, ja que te s'es-
cala mes bruta que una soll.

Advertencia a n'es jenovesos:

Recomenau á ses sastreses d'es poble, que
no fassen amitjes amb sos sastres, perque de
lo contrari hey heurá una cremadissa que fe-
rá feradat.

De Costitx aconseyen.

Vamos Mestre Biel de la Mel y de la xuya
palada, tot vos sia enhorabona á vós y es
vostro fuy en Juan d'es clarinet, pues ja vos
tornám teni encarrilats cap á la Gloria desde
es moment que disfrutau de ses simpaties
d'es Juans y cualca altre, sortint varies ve-
gades a moure renou amb set ó vuit trompes,
bombo, platillos y es també, pero trobám
que mes vos valdria á vos enloch de presi-
dirle y es vostro hereu dirijirle anasseu un á
pegá foch á sa sitja y s'altre á coure panets
y lo que mes mos estraña es que es qui
vos haje de pagá vos vulga. De lo que
teniu entre mans sobre si dimitireu ó no sa
presidencia, francament Mestre Biel, feis el
favó de retiravós y feis retirá es vostro fuy

— 95 —

A doná menjá á ses pusses,
á doná á ses xinxes vida
que venthé sa carn dormida
per mes que es pels t'arragusses,
no les pots fé deserta
tant de cariño ta tenen
y picanthé s'entretenen
perque tengas per gratá,
emperó á pesá d'axó
gratanthé y rasant sa pell
en que es llít sia novell
lógra ferthé afarrá es só.
Ja á l'hondemá demati
sents sa veu d'el hombre malo:
—¡Arriba que un buen regalo
de agua viene por aquí!
¡Os aplastais como un bife!
¡Arriba!—¿Y que hem de fé?
—¡Arriba que ya se vé
Santa Cruz de Tenerife!
Tothóm sa queda etsaltat
y prest d'es llít sa desferra
tot ansiós de veure terra

ja que tocau es ridicul el cual es un instru-
ment molt antipático y desafinat. O torré ó
pescadó, no que unes vegades amb so vostro
furor paresqueu el Rey Herodes y altres sien
tant bo de retgirá.

Una Sogra Repalencia mos diu:

Fassen present á ses tres sangoneres, que
antes de torná vení á cameua, passin p'es
Matadero, y es fassen inflá per un garró,
perque homos tant magres com ells, que si
es posen á n'es sol los veuen es transparent,
no son per ses meues forsarrudes fies, perque
jo no les vuy casá amb una caña de pesca
anguiles, ja que los sobren homos que fan
pés.

Si tornen contestá, enloch d'escriurerlós,
el sa repiñaré ja que tench bones ungles.

Couplets de «FOCH Y FUM»

¡¡FOCH Y FUM!!

(Música de «Sor Tomaseta hont sou»)

Modistes y criades
cuant compren es Foch y Fum
fan riayes acabades
amb sos chistes d'acostúm.

El duen ben amagat.

¡¡FOCH Y FUM!!

Fentli prende calentó.

¡¡FOCH Y FUM!!

El mostren á n'es soldat.

¡¡FOCH Y FUM!!

Per demunt es Miradó.

¡¡FOCH Y FUM!!

¡¡Molts d'añys visca es Foch y Fum!!

¡¡Arriiiiiiiiiiiiiiiii!!

ES MASCLE ROS

Couplet per la setmana qui vé: «Es POLVOS
DE NA MARGALIDA» (Música de «La Cucara-
cha».)

Papé grós bó y barato.
A n'es Kiosko d'en Gabriel Lirola, sa ven
á un real es kilo. ¡Corréu que s' acaba!

FOCH COLGAT

ENDEVINAYA

Jo duch túnica cuant visch,
túnica cuant reb la mort
camín poch poch per conort
y m'aliment de marisch.

Cabeis d'or.

SEMBLANSES

- 1.ª ¿En que s'assemblen un curt de vista
amb un moneyato?
- 2.ª ¿Y un moneyato amb un coní?
- 3.ª ¿Y un coní amb una lapicera?

PREGUNTES

- 1.ª ¿Que feren es Santañinés cuant ve-
ren arribá es tren?
- 2.ª ¿Quin es s'homo mes doyt y mes po-
ca-vergoña de s'Ajuntament?

(Ses solucions, disapta qui vé)

Solucions d'es número passat

Endevinaya: Un caragol.

Semblanses: 1.ª Amb que tenen anse.—
2.ª Amb que viuen penjats.—3.ª Amb que
tenen capóll.

Preguntes: 1.ª Amb sa duresa.—2.ª Es
soldat de bronxa que está á n'es monument
de devant s'estació d'es Ferro-Carril.

Imp. de A. Rotger—San Pedro Nolasco 7